

La Traüna - La bassa - La perxada del castanyer - El camí del veïnat de França - Camí de Sant Marçal - La Font - Les feixes de la Traüna - La Traüna

Recorregut 2,3 km

Desnivell 50 metres

Durada 35 minuts sense comptar les aturades

Edat recomanada A partir de 4 anys

Destaquem El racó de la font de la Traüna

Recomanacions Porteu cantimplora.

fixa't

Les vistes panoràmiques
La bassa de la Traüna i els seus habitants
Els castanyers i els pellons
Les plantes aromàtiques
El cant dels ocells
La rogeta, enfiladissa i enganxosa
Els arbres fruiters
Les feixes de la Traüna
La font de la Traüna
Les furgades del porc senglar
El bruc i les seves floretes blanques
La perxada del castanyer

petjada de senglar

itineraris de natura LA TRAÜNA

1. Els entorns de la Traüna
2. El veïnat de França
3. La serra de Navall
4. La Tordera
5. La vila del Montseny
6. Sant Martí del Montseny
7. Fontmartina
8. Sant Marçal i la Tordera
9. L'obaga de les Agudes
10. Les Agudes
11. Santa Fe i el Turó de l'Home
12. El Matagalls

**Diputació
Barcelona**
xarxa de municipis

Servei de Parcs Naturals
Equipament de la Diputació de Barcelona
en règim de concessió administrativa

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient

**Associació Catalana
Cases de Colònies**

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
Tel. 93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
accc@esplai.org www.esplai.org

1 els entorns de la Traüna

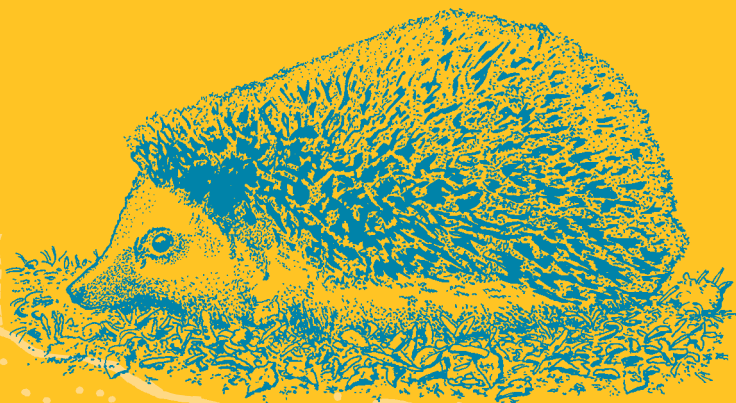
LA TRAÜNA

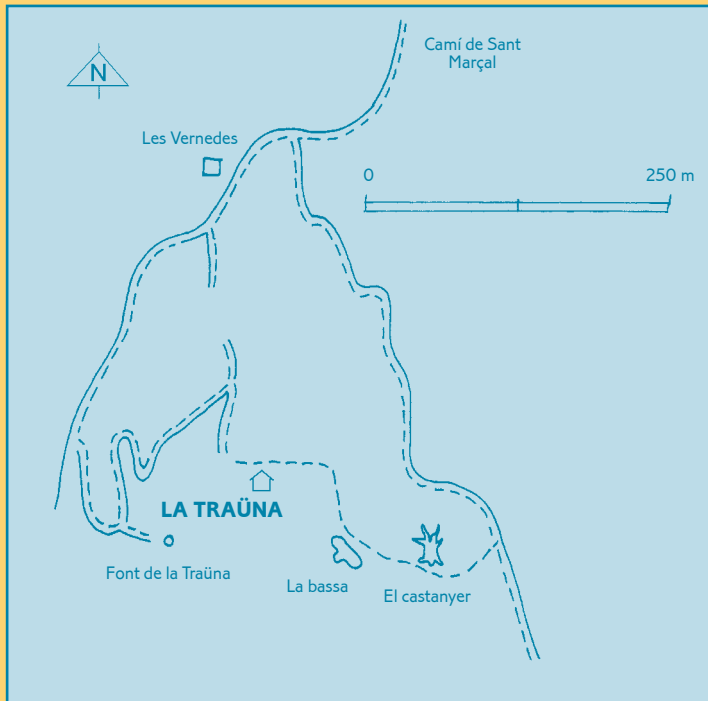
Aquest itinerari es desenvolupa pels voltants de la Traüna, una antiga masia rodejada encara de les seves feixes, els diversos arbres fruiters, la bassa i la font. El breu recorregut ens apropa a aquells dies que l'activitat frenètica d'un mas omplia cada petit racó d'aquest bell paisatge.

Del mot "tragina" va derivar la paraula Traüna. Els traginers eren els antics transportistes. Es deien així perquè portaven les coses d'un lloc a l'altre: les traginaven. Per aquest tipus de transport eren essencials els matxos. Les mercaderies que més sovint passaven per la Traüna eren el carbó, la llenya, el glaç, etc. , és a dir, productes del bosc. La Traüna era la fonda on descansaven, dormien o menjaven els traginers que feien les rutes que porten als pobles del Montseny o La Costa.

La Traüna es troba al cor del Montseny, situada a la vessant sud del turó de l'Home i les Agudes (1706 m). Entre el majestuós Matagalls (1697 m) que s'alça al nord, i el bloc muntanyós de les Agudes i el turó de l'Home, apareix la vall de La Tordera que neix a Sant Marçal. I cap a l'oest trobem el pla de La Calma, amb el puig Drau (1344 m) com a cim més elevat.

El recorregut proposat no té cap mena de dificultat i supera poc desnivell. El camí és ample en gran part de l'itinerari, arriba fins a la bassa de la Traüna i travessa per dins de l'alzinar, a continuació segueix un llarg tram de pista i s'enfila per un camí fins a la font (d'aigua no potable). I finalment, el recorregut mena a les feixes de la Traüna rodejades d'arbres fruiters ben diversos que abastien de fruita la masia temps enrera.

Escola de Natura La Traüna (730 m)

Situats a l'entrada de l'Escola de Natura veiem davant nostre unes escales que puguen a l'era i als cireres. L'era encara conserva l'espai aplanat i parcialment enrajolat, damunt dels qual es posaven els cereals o llegums per batre'ls i separar el gra de la palla. Sense pujar les escales, resseguim el mur de pedra en direcció sud-est per un corriol que marxa direcció est, entre alzines i roures i que s'enfila poc a poc.

5 min. La bassa de la Traüna (750 m)

Uns metres més endavant, trobem una cruïlla on prenem el camí que puja en direcció sud-est. Deixem a l'esquerra el dipòsit d'aigua de la casa, ara el corriol tomba una mica a la dreta i seguidament ens hi trobem amb la bassa de la Traüna. Antigament aquesta bassa proporcionava aigua a la casa de pagès i n'era un dels racons més importants de la casa. Recollia l'aigua d'una mina que pertanyia a la Traüna i, mitjançant un rec, la portava fins al safareig de la casa i a la cuina. També servia per abeurar el bestiar i per regar els camps d'horta que de ben segur ocupaven les feixes més assolellades. Actualment encara conserva les antigues rajoles on les dones es posaven de genolls i fregaven la roba. És un indret que desprèn una màgia especial i que ens permet passar una bona estona de tranquil·litat i de descoberta de la natura tot observant els petits animalons que hi viuen. És doncs un bon moment per destinar uns minuts a jugar amb l'aigua, per veure els cap-grossos o les larves de salamandres com s'amaguen rera d'alguna fulla o com les libèl·lules planegen per damunt de la superfície de l'aigua. Deixem la bassa a la dreta i continuem remuntant pel corriol en direcció est.

7 min. La perxada del castanyer (750 m)

A pocs metres de la bassa, ens apareix per l'esquerra un castanyer en forma de perxada, testimoni d'una forma d'explotació forestal que fou molt estesa als boscos del Montseny. Consisteix a tallar arran de terra el tronc principal de l'arbre i deixar créixer els rebrots, llargs i drets, rebrots que s'anomenaran les "perxes". Cada 15 i 18 anys es poden extreure les llargues perxes per fer bigues, bótes de vi, o mobiliari divers entre altres usos. Amb les perxes de castanyer i gràcies a la seva flexibilitat i ductilitat es feien les dogues, cadascuna de les peces que conformen el cos d'una bóta que quedaven tancats pels cercols (les anelles que mantenen unides les dogues) que a vegades eren de ferro o eren fetes per branques de castanyer. Però sens dubte el que més ens crida l'atenció és la possibilitat d'accedir dins d'ell i adonar-nos del seu perímetre, ens podem amagar, o imaginar-nos que ens trobem dins de la casa del follet del bosc.

La tranquil·litat de l'indret ens apropa els sons del bosc i el cant dels seus ocells més característics, com el pit-roig, la merla, el tudó i el gaig. Podem seure al terra, tancar el ulls i copsar cadascun dels sons que es desprenen del bosc. Deixem la perxada a l'esquerra i pugem pel marge, en direcció est, per entroncar-nos amb la pista ben fressada que apareix més amunt.

10 min. La pista del veïnat de França (760 m)

Ens trobem a la pista que condueix a les masies i masos que constitueixen el veïnat de França, del qual també forma part la Traüna. Nosaltres tombem a mà esquerra, en direcció NW. El camí planeja per un alzinar bastant tancat i atapeït per la gran quantitat de plantes de sotabosc que deixa créixer, com el bruc, el ginestell, la bruguerola i la roja. Arran del camí, on el sol es fa notar de valent, trobem algunes plantes aromàtiques molt apreciades a la cuina pel seu elevat contingut en essències que acumulen a les fulles i les tiges. Encara, avui s'empren també com a plantes medicinals. Destaquem la farigola (un bon desinfectant) i el cap d'ase (amb propietats digestives i calmants de tos i refredats).

Tornem a trobar-nos amb diferents clapes castanyers, però hi ha un de molt gran que apareix a la nostra esquerra i que té unes branques que difícilment podríem abraçar entre dues persones. El castanyer és un arbre que ens va arribar de l'orient mediterrani i que va ésser introduït a casa nostra, possiblement pels romans. Al terra trobem fulles d'altres anys, lanceolades i amb el marge dentat, no podem oblidar que és un arbre de fulles caduques. Pel terra podem trepitjar els embolcalls de les castanyes, anomenats pellons, que si els hi agafem ho farem amb cura de no punxar-nos. Més endavant una petita clariana ens permet veure la silueta del Matagalls (1697 m) que s'alça al nord-oest. El camí continua de pla uns metres més i comença a baixar fins a entroncar-nos a la pista que va a Sant Marçal.

15 min. Camí de Sant Marçal (725 m)

Aquesta pista es va enfilant fins al coll de Sant Marçal. Nosaltres tombem a l'esquerra per on la pista davalla en direcció sud-oest, a la nostra dreta hi ha la tanca de fusta que delimita la finca de les Vernedes. Deixem de banda la pista que ens condueix a la Traüna i continuem baixant en direcció nord-oest, passant pel costat de l'entrada a les Vernedes. Durant aquest tram ens podem fixar als marges del camí doncs és ben possible que si prestem atenció descobrim algun cau de ratolí.

Continuem davallant per la pista i a uns 500 m aquesta s'eixampla. Per l'esquerra apareix un trencall que remunta en direcció sud-est. Abandonem la pista per on caminàvem i enfilem per aquest camí. Mentre anem caminant podem veure la gran diversitat d'arbustos tant al marge com al mig del camí, hi ha un de molt simpàtic que s'anomena "conillets", doncs apretant els pètals laterals sembla que obri la boca (el pistil) i que parli amb nosaltres.

També hi ha d'altres arbustos més abundants i que no ens serà difícil de reconèixer com el despeninat bruc, el ginestell (molt semblant a la ginesta però de tija quadrada), i la petita i arrugada fulla de l'estepa borrera. Seguim pujant i arribem a una gran feixa formada per grans prats on hi ha plantades unes quantes nogueres. Si som a finals d'estiu i principis de tardor pot ser el moment de collir algunes de les nous d'en terra. Al final de la feixa hi trobem la font de la Traüna.

35 min. La font de la Traüna (700 m)

Hi trobem al seu costat dos bancs de fusta i està envoltada d'avellaners. La font ofereix descans i ombra després d'una llarga jornada de treball al camp als antics habitants de Traüna, així mateix també baixaven els de can Toni i els de les Vernedes i feien petar la xerrada tranquil·lament. Antigament les masies del veïnat de França estaven estretament relacionades ja que les feines de pagès es feien a vegades de forma col·lectiva (la collita, la matança del porc...) i la font de la Traüna era un molt bon indret per trobar-se. Hem de prestar atenció per què l'aigua no és potable.

Tornem enrera, en direcció nord-oest fins on hem deixat el camí i continuem pujant en direcció nord-est. El camí ens porta a travessar una zona de castanyers i si mirem per la vores podrem descobrir algun rastre de porc senglar. Acostumen a ésser furgades, és a dir, el musell del senglar remena la terra per tal de trobar el seu menjar com poden ésser cucs, arrels tendres...

El camí tomba en direcció sud-est i es va enfilant fins arribar a una torre elèctrica. Des d'aquest punt podem veure la Traüna al nord-est i davant nostre les seves feixes.

37 min. Les feixes de la Traüna (710 m)

Continuem pujant, en direcció nord-est, per un camí que discorre entre les feixes, al marge de les quals podem veure diversos arbres fruiters com figueres, pomeres i nogueres, i un gran castanyer. Els arbres fruiters, molt abundants a les masies, s'acostumaven a plantar als marges dels prats per aprofitar al màxim l'espai de conreu. Uns metres més enllà sortim a la pista que va fins a la casa, en direcció sud-est.

40 min. La Traüna (730 m)

Arribada a l'Escola de Natura la Traüna.